

FAUNAFONDS

Regeling vaststelling beleidsregels schadevergoeding Faunafonds (van 14 maart 2002) Laatstelijk gewijzigd op 12 mei 2005.

No: FF/2005/178

HET BESTUUR VAN HET
FAUNAFONDS,

Besluit:

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze regeling wordt
verstaan onder:

de wet: De Flora- en faunawet;
het bestuur: het bestuur van
het Faunafonds;

Dienst Regelingen: de
teammanager van Dienst
Regelingen, Postbus 1191,
3300 BD te Dordrecht;
landbouw: akkerbouw,
weidebouw; veehouderij,
pluimveehouderij, tuinbouw -
daaronder begrepen fruitteelt
en het kweken van bomen,
bloemen en bloembollen - en
elke andere vorm van
bodemcultuur hier te lande;
bosbouw: bedrijfsmatige
bosbouw;
visserij: bedrijfsmatige visserij,
waaronder mosselteelt,
oesterteelt en viskwekerij;
taxateur: één voor een door
het bestuur van het
Faunafonds aangewezen
taxatiebureau werkzame
taxateur.

§ 2. Verzoeken om een tegemoetkoming

Artikel 2

Het bestuur kan de
grondgebruiker op zijn
verzoek een tegemoetkoming
verlenen in door beschermde
inheemse diersoorten aan de
landbouw, de bosbouw of de
visserij aangerichte schade
met inachtneming van het
hierna bepaalde.

1. Een verzoek voor een
tegemoetkoming wordt bij
Dienst Regelingen ingediend
op een daartoe door het
bestuur vastgesteld formulier
met bijlagen.

2. Het verzoek moet door de
aanvrager per post worden
ingediend uiterlijk binnen 7
werkdagen, nadat deze de
schade, die door een
beschermde inheemse
diersoort is veroorzaakt, heeft
geconstateerd.

3. Schade welke niet binnen 7
werkdagen na constatering
door de verzoeker op het bij
lid 1 vermelde formulier met
bijlagen bij Dienst Regelingen
is ingediend, komt niet voor
een tegemoetkoming in
aanmerking. Een pro-forma
verzoek wordt niet beschouwd
als een verzoek voor een
tegemoetkoming.

Artikel 3

1. Dienst Regelingen tekent de
datum van ontvangst van het
verzoek aan op het formulier
waarmee het verzoek is
ingediend en zendt de
aanvrager een bewijs van
ontvangst, waarin de datum
van ontvangst van het verzoek
is vermeld.

2. Indien het formulier onjuist
of onvolledig is ingevuld dan
wel indien de in het formulier
genoemde bijlagen ontbreken
dan wijst Dienst Regelingen
de aanvrager schriftelijk
daarop en stelt deze
gedurende een periode van
tien werkdagen in de
gelegenheid de aanvraag aan
te vullen.

Artikel 4

1. Zodra Dienst Regelingen
heeft vastgesteld dat het
formulier volledig is ingevuld,
door de aanvrager is
ondertekend en van de
voorgeschreven bijlagen is
voorzien, stelt Dienst
Regelingen daarvan een
dossier samen.

2. Het dossier wordt na
samenstelling onverwijld
doorgezonden naar het
secretariaat van het fonds.

§ 3 Taxatie van de schade

Artikel 5

1. De hoogte van de door één
of meer beschermde inheemse
diersoorten aangerichte
schade wordt, zodra
daaromtrent een definitief
oordeel kan worden gegeven,

door een aangewezen
taxateur getaxeerd.

2. De aanvrager zal het gewas,
de teelt of de producten,
waarop het verzoek voor een
tegemoetkoming betrekking
heeft, niet eerder oogsten dan
wel verkopen of anderszins
van zijn bedrijf afvoeren, dan
nadat de schade door een
taxateur definitief is
getaxeerd.

3. De taxateur stelt, met
inachtneming van de door het
bestuur vastgestelde
taxatierichtlijnen, van zijn
bevindingen een rapport
samen en ondertekent dat. De
eindverantwoordelijke
persoon van het bureau
waarvoor de taxateur
werkzaam is, parafeert het
taxatierapport voor interne
controle en zendt het
taxatierapport aan het
secretariaat van het
Faunafonds. Bij de eindtaxatie
overhandigt de taxateur het
formulier "bevestiging taxatie
grondgebruiker aan aanvrager
of deponeert het bedoelde
formulier in de brievenbus van
aanvrager. De aanvrager
wordt gedurende acht
werkdagen in de gelegenheid
gesteld opmerkingen op het
formulier 'bevestiging taxatie
grondgebruiker' bij het
secretariaat van het
Faunafonds kenbaar te maken.

1. Indien de aanvrager van de
in het vorige lid geboden
gelegenheid gebruik wenst te
maken, vermeldt hij zijn
opmerkingen in het daartoe
bestemde gedeelte van het
formulier en zendt het
formulier naar het secretariaat
van het Faunafonds.

2. De taxateur kan worden
gevraagd de reactie van de
aanvrager van commentaar te
voorzien. In dat geval zendt hij
dat commentaar zo spoedig
mogelijk naar het secretariaat
van het Faunafonds terug. Een
afschrift van zijn commentaar
zendt het Faunafonds aan de
aanvrager.

§ 4. Beoordeling van het verzoek om een tegemoetkoming

Artikel 6

1. Uitsluitend voor schade
veroorzaakt door diersoorten

genoemd in artikel 4, eerste lid, onderdeel a en b van de wet genoemde soorten, welke door vraat, betreden, verontreiniging, graven, wroeten en vegen aan bedrijfsmatige landbouw, bosbouw of bedrijfsmatige visserij is veroorzaakt, kan het bestuur een tegemoetkoming verlenen.

2. Uitsluitend aanvragers die hun hoofdbestaan of een substantieel gedeelte van hun bestaan vinden of plegen te vinden in de landbouw, - waarvan dient te blijken doordat zij beschrijvingsbiljetten bestemd tot het doen van opgave van de landbouwkundige en technische gegevens van hun onderneming bij Dienst Regelingen hebben ingeleverd - de bosbouw of de visserij komen voor een tegemoetkoming in aanmerking.

3. De percelen, daaronder wateren begrepen, waarop schade is aangericht, dient de aanvrager op titel van eigendom, erfpacht, een door de grondkamer goedgekeurde of ter registratie ingezonden pachtovereenkomst, dan wel een schriftelijke gebruikersovereenkomst voor een periode langer dan 6 maanden, in gebruik te hebben voor de uitoefening van bedrijfsmatige landbouw, bosbouw of visserij.

Artikel 7

1. Het bestuur zal een tegemoetkoming, als bedoeld in artikel 2, slechts verlenen, indien en voor zover naar zijn oordeel de grondgebruiker de schade niet had kunnen voorkomen en beperken door het treffen van maatregelen of inspanningen waartoe hij naar eisen van redelijkheid en billijkheid was gehouden.

2. Maatregelen of inspanningen ter voorkoming of beperkingen van schade, waarvan het bestuur meent dat deze naar eisen van redelijkheid en billijkheid door de grondgebruiker kunnen worden genomen staan vermeld in het door het bestuur vastgestelde Handboek Faunaschade.

Indien een grondgebruiker een niet in het Handboek Faunaschade vermeld verjaagmiddel wil aanwenden, legt hij het gebruik van het middel vooraf schriftelijk voor aan het bestuur.

3. Een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2 veroorzaakt door diersoorten genoemd in artikel 4, eerste lid onderdeel a en b van de wet en waarvoor ingevolge artikel 68 van de wet een ontheffing kan worden verleend, wordt slechts toegekend indien:

a. de ontheffing op deugdelijke wijze is aangevraagd en op inhoudelijke gronden door de betreffende provincie is geweigerd;

b. de ontheffing is verleend en er ondanks dat daarvan naar het oordeel van het bestuur op adequate wijze gebruik is gemaakt, bedrijfsmatige schade aan gewassen, teelten of overige produkten is opgetreden.

1. Gedurende de periode van 1 oktober tot en met 31 maart zijn geen maatregelen of inspanningen ter voorkoming of beperking van schade vereist op percelen welke door het provinciaal bestuur zijn aangewezen als foerageergebied voor kolganzen, grauwe ganzen of smienten.

2. Gedurende de periode van 1 oktober tot en met 31 maart dienen kolganzen, grauwe ganzen of smienten, op percelen met overjarig grasland, welke niet door het provinciaal bestuur als foerageergebied voor deze diersoorten zijn aangewezen: a. Van zonsopkomst tot 12.00 ter voorkoming of beperking van schade door menselijke aanwezigheid te worden verjaagd en dient ter ondersteuning van deze verjaging een ontheffing als bedoeld in het derde lid, onder a, te worden aangevraagd.

b. Voor de periode na 12.00 uur tot zonsondergang dienen kolganzen, grauwe ganzen en smienten te worden verjaagd door menselijke aanwezigheid of het gebruik van één of

meer honden of vogelafweerpistolen.

1. Voor gewassen, teelten of overige produkten, welke door de plaats, het moment of de wijze van telen of houden bijzonder kwetsbaar zijn voor schade veroorzaakt door diersoorten genoemd in artikel 4, eerste lid, onderdeel a en b van de wet kan het bestuur een verhoogd eigen risico instellen.

Artikel 8

1. De hoogte van de tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2 wordt door het bestuur vastgesteld na kennisneming van het door de aanvrager ingezonden aanvraagformulier met bijlagen, het door de taxateur opgestelde taxatierapport eventueel voorzien van opmerkingen van de aanvrager en eventueel overige op de aanvraag betrekking hebbende stukken.

2. Een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2 wordt verminderd met 5% van de door de taxateur vastgestelde schade, met een minimum van € 250,00.

3. De tegemoetkoming in de schade veroorzaakt door dieren behorende tot de diersoorten welke niet zijn opgenomen in bijlage 1 als bedoeld in artikel 3 van het Besluit Beheer en Schadebestrijding dieren, alsmede de tegemoetkoming in de schade veroorzaakt door dieren behorende tot de diersoorten welke niet zijn opgenomen in bijlage 2 als bedoeld in artikel 3 van het Besluit Beheer en Schadebestrijding dieren, met uitzondering van schade veroorzaakt door vossen, en de tegemoetkoming in de schade door dieren veroorzaakt aan gewassen op percelen welke gedurende de periode van 1 oktober tot en met 31 maart door het provinciaal bestuur zijn aangewezen als foerageergebieden voor kolganzen, grauwe ganzen en smienten, wordt gesteld op 100% van de door de taxateur vastgestelde schade.

4. In bijzondere gevallen kan het bestuur besluiten de tegemoetkoming eveneens te bepalen op 100% van de door de taxateur getaxeerde schade.

5. Tegemoetkomingen lager dan € 50,00 worden niet uitgekeerd.

§ 5 Gevallen waarin geen tegemoetkoming wordt verleend.

Artikel 9

1. Geen tegemoetkoming wordt verleend:

a. Indien de schade is aangericht door een beschermde inheemse diersoort, welke krachtens artikel 65 van de wet bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen als diersoort welke in het gehele land veelvuldig belangrijke schade aanricht.

b. Indien de schade is aangericht door een beschermde inheemse diersoort, welke krachtens artikel 65 van de wet bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen als diersoort welke in delen van het land veelvuldig belangrijke schade aanricht en voor het verjagen van die schadeveroorzakende diersoort een vrijstelling geldt, tenzij naar het oordeel van het bestuur op adequate wijze van de vrijstelling gebruik is gemaakt en er desondanks bedrijfsmatige schade is opgetreden.

c. Indien de schade is aangericht door een beschermde inheemse diersoort, waarvoor het provinciaal bestuur krachtens artikel 67 van de wet personen of categorieën van personen heeft aangewezen om de stand van deze diersoorten te beperken.

d. Voor schade veroorzaakt door wild waarop de jacht geopend is, tenzij naar het oordeel van het bestuur op adequate wijze van de jachtuitoefening gebruik is gemaakt en er desondanks bedrijfsmatige schade is opgetreden.

e. Voor schade op percelen welke zijn gelegen binnen de

bebouwde kom, binnen de afpalingskring van een geregistreerde eendekooi of binnen een straal van 500 meter van een vuilstortplaats, tenzij de schade wordt aangericht in de periode 1 oktober tot en met 31 maart en deze percelen door het provinciaal bestuur zijn aangewezen als foerageergebied voor kolganzen, grauwe ganzen of smienten.

f. Voor schade welke is aangericht aan materialen welke worden aangewend voor het (tijdelijk) afdekken van gewassen.

g. Indien het risico van schade door een beschermde inheemse diersoort verzekeraar is bij ten minste twee in Nederland werkzame verzekeringsmaatschappijen.

h. Indien schade is aangericht op gronden:

I) waarvoor een pachtovereenkomst ingevolge artikel 70 a tot en met e van de Pachtwet (natuurpacht) is afgesloten,

II) waarvoor met een natuurterreinbeherende instantie een pachtovereenkomst is gesloten en de pachtprijs lager is dan € 150,00 per ha, III) welke in het kader van de Natuurbeschermingswet zijn aangewezen als beschermd natuurmonument, IV) indien schade is aangericht op gronden welke feitelijk niet voor landbouwkundige doeleinden worden aangewend.

i.) Indien schade is aangericht op gronden waarvoor een vergoeding is verleend voor het opvangen van ganzen of knobbelzwanen en de schade is aangericht door overige ganzen, zwanen, meerkoeten of eendesoorten.

j.) Indien schade is aangericht op gronden waarvoor een vergoeding is verleend in het kader van SN of SAN voor botanisch beheer of botanisch randenbeheer.

k.) Indien schade is aangericht aan gebouwen, installaties, bouwwerken, geogste gewassen, opgeslagen of verpakte voedergewassen.

l.) Indien schade is aangericht aan voertuigen, (lucht)vaartuigen of overige vervoermiddelen.

m.) Indien, door handelingen of het nalaten daarvan door de aanvrager, de taxateur de schade niet meer kan taxeren. 2. In bijzondere gevallen kan het bestuur besluiten, in afwijking van hetgeen in dit artikel is bepaald, een tegemoetkoming te verlenen.

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 april 2002.

Deze regeling wordt aangehaald als Regeling vaststelling beleidsregels schadevergoeding Faunafonds.

Deze regeling wordt met de toelichting in de Staatscourant geplaatst. Tevens is op 27 mei 2005 een wijziging op deze regeling in de Staatscourant geplaatst. De wijzigingen werken terug tot 1 juni 2005.

HET BESTUUR VAN HET FAUNAFONDS,

Dordrecht, 12 mei 2005,

*De voorzitter, J.S. Huys.
De secretaris, mr ing H.
Revoort*

Toelichting

Algemeen

Onder de Jachtwet bestond de mogelijkheid een tegemoetkoming te vragen voor de schade, die diersoorten die onder de Jachtwet waren beschermd, aan landbouwgewassen en -teelten aanrichtten. De verzoeken werden, na advisering door de provinciale wildschadecommissie, door het Jachtfonds beoordeeld. Een tegemoetkoming in de geleden schade werd doorgaans verleend voor diersoorten waarop de jacht het gehele of een gedeelte van het jaar was gesloten. De bekostiging van deze vergoeding kwam voor het overgrote deel voor rekening van het rijk. Schade door diersoorten waarop de jacht een deel van het jaar was geopend, werd voldaan uit de bijdragen die jachtaktehouders aan het Jachtfonds afdroegen. Schade veroorzaakt door diersoorten, waarop de jacht het gehele jaar was geopend, werd niet vergoed.

Voor schade aan landbouwgewassen veroorzaakt door vogelsoorten, die op grond van de Vogelwet beschermd waren verklaard, kon eveneens bij het Jachtfonds een vergoeding worden gevraagd. Hoewel de mogelijkheid van vergoeding van dergelijke schade niet in de Vogelwet was opgenomen, heeft de toenmalige Staatssecretaris van CRM in 1982 het achtfonds verzocht op dergelijke verzoeken namens hem te beslissen. De bekostiging van die vergoeding kwamen volledig voor rekening van het rijk.

Op 1 april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. Deze wet vervangt de Jachtwet, de Vogelwet, de Wet Bedreigde Inheemse diersoorten en het op soortenbescherming gerichte deel van de Natuurbeschermingwet. In de wet worden regels gesteld met betrekking tot de

bescherming van planten- en diersoorten en bevat de voorwaarden waaronder van de beschermingsregels kan worden afgeweken. Voorts worden in de wet belangrijke bevoegdheden gedecentraliseerd naar de provincies, wordt het beschermingsregime voor planten- en diersoorten uitgebreid en worden regels gesteld met betrekking tot de uitoefening van de jacht. De ethische erkenning van de waarden van het individuele dier wordt vorm gegeven door het opnemen van de intrinsieke waarde van het dier in de considerans van de wet.

Met de inwerkingtreding van de Flora- en faunawet zal een deel van het takenpakket van het Jachtfonds worden overgenomen door het Faunafonds. Het Faunafonds is bij de Flora- en faunawet ingesteld zelfstandig bestuursorgaan, dat onder meer tot taak heeft te beslissen op aanvragen voor tegemoetkomingen in door bij de Flora- en faunawet beschermde inheemse diersoorten aangerichte schade. De provincies gezamenlijk zijn verantwoordelijk gesteld voor de bekostiging van door het Faunafonds te verlenen tegemoetkomingen in de schade. Het Ministerie van LNV levert een substantiële bijdrage aan het Faunafonds. Voor algemene informatie omtrent de gevolgen van de invoering van de Flora- en faunawet in het algemeen en het Faunafonds in het bijzonder wordt verwezen naar de website van het Faunafonds; www.faunafonds.nl.

In de Flora- en faunawet is onder meer bepaald dat een belanghebbende die schade ondervindt, aangericht door beschermde inheemse diersoorten, zich tot het Faunafonds kan wenden met een verzoek die schade te vergoeden. De Minister van LNV kan, in overeenstemming met de colleges van gedeputeerde staten van de provincies, regels stellen met

inachtneming waarvan het Faunafonds op een aanvraag voor een tegemoetkoming dient te beslissen. Zowel de Staatssecretaris van LNV als de provincies hebben te kennen gegeven dergelijke regels vooralsnog niet te zullen treffen. Daarom is het noodzakelijk dat het bestuur van het Faunafonds zelf beleidsregels bekendmaakt omtrent de wijze van indiening van het verzoek voor een tegemoetkoming alsmede de criteria waaraan een verzoek voor een tegemoetkoming wordt getoetst. In de Regeling vaststelling beleidsregels schadevergoeding Faunafonds zijn die regels door het bestuur van het Faunafonds krachtens 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht vastgesteld en worden deze door middel van publicatie in onder meer de Staatscourant bekendgemaakt. In mei 2005 heeft het bestuur de beleidsregels op enkele punten gewijzigd. De aanleiding voor de wijziging is enerzijds de totstandkoming van het Beleidskader Faunabeheer en anderzijds de aanbevelingen van de Commissie Huys.

Beleidskader
Faunabeheer: De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft nadat een aantal maatschappelijke organisaties hem daartoe heeft geadviseerd het Beleidskader Faunabeheer vastgesteld. Het Beleidskader voorziet erin dat in totaal 80.000 ha gronden worden aangewezen als foerageergebied voor overwinterende kolganzen, grauwe ganzen en smienten. De provincies zullen deze gebieden aanwijzen. In de aangewezen foerageergebieden zullen de ganzen en smienten ongestoord kunnen foerageren. Daarbuiten moeten grondgebruikers en jachthouders gezamenlijke acties ondernemen om met name de overwinterende kolganzen, grauwe ganzen en smienten naar de foerageergebieden te

verjagen. Daarbij wordt uitgegaan van het lerend vermogen van de ganzen en smienten, dat wil zeggen dat als ganzen en smienten door verjaging en verontrusting bij hun foerageren worden verstoord zij na verloop van tijd vanzelf de foerageergebieden zullen opzoeken en daar in hoofdzaak zullen verblijven. Bedrijfsmatige schade aan gewassen, die worden geteeld op percelen binnen de foerageergebieden wordt volledig vergoed, ook als de schade wordt aangericht door dieren van soorten die onbeschermd zijn of op de landelijke vrijstellingslijst staan.

In het beleidskader is bepaald dat op percelen buiten foerageergebieden ganzen moeten worden verjaagd. Op ingezaaide graslanden, akkerbouwpercelen en percelen waarop vollegroendgroenten worden geteeld en die als kwetsbare gewassen worden aangemerkt en die zijn gelegen buiten de foerageergebieden, moeten grondgebruikers in voldoende aantallen visuele en akoestische afweermiddelen plaatsen om de ganzen en smienten van de percelen te weren. Bovendien moet, om voor een tegemoetkoming in de schade in aanmerking te komen, bij de provincie een ontheffing krachtens artikel 68 worden aangevraagd om de overwinterende kolganzen, grauwe ganzen en smienten ter ondersteuning van de verjaging van zonsopkomst tot 12.00 uur met het geweer te doden.

Op percelen met overjarig grasland en gelegen buiten de foerageergebieden moeten de overwinterende kolganzen, grauwe ganzen en smienten, om voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen, ook worden verjaagd. Voor de periode na 12.00 uur kan worden volstaan met het door menselijke aanwezigheid en met behulp van één of meer honden of een vogelafweerpistool verjagen van de ganzen en smienten.

Voor de periode van zonsopkomst tot 12.00 uur moet ter ondersteuning van de verjaging ook een ontheffing krachtens artikel 68 van de wet worden aangevraagd om enkele ganzen of smienten met het geweer te doden.

Aanbevelingen Commissie Huys: Teneinde te trachten een einde te maken aan de als maar stijgende uitgaven van het Faunafonds in de sfeer van de tegemoetkomingen in de schade door dieren behorende tot beschermde inheemse diersoorten heeft de Minister van LNV een commissie onder voorzitterschap van de heer J. S. Huys ingesteld met de opdracht aanbevelingen te doen die er toe zullen leiden dat het beroep op het Faunafonds zal afnemen. De Commissie heeft een aantal aanbevelingen gedaan en de Minister heeft daarop het bestuur van het Faunafonds verzocht een deel van de aanbevelingen in de beleidsregels van het Faunafonds op te nemen.

Tenslotte is van de gelegenheid gebruik gemaakt nog enkele redactionele correcties in de tekst van de regeling aan te brengen. Deze wijzigingen zijn op 27 mei 2005 in de staatscourant gepubliceerd en treden op 1 juni 2005 in werking.

Artikelsgewijze toelichting:

In de artikelen 2, 3 en 4 wordt de wijze van indiening van een verzoek voor een tegemoetkoming geregeld. Belangrijk daarbij is dat schade zo spoedig mogelijk bij het Faunafonds wordt gemeld. Het Faunafonds is dan in de gelegenheid zijn consulent faunazaken ter plaatse een onderzoek naar de schadeveroorzakende diersoorten en de omvang van de schade te laten instellen, zodat deze de grondgebruiker kan adviseren hoe verder gaande schade kan worden voorkomen of beperkt.

Artikel 5 regelt de wijze waarop de schade wordt vastgesteld. Het Faunafonds heeft een viertal

taxatiebureaus aangewezen, wiens taxateurs de schade veroorzaakt door beschermde inheemse diersoorten, taxeren. Uitsluitend schadeverzoeken waarbij een door het Faunafonds aangewezen taxateur of de consulent faunazaken de schade heeft getaxeerd, worden door het bestuur in behandeling genomen. Hiervoor is gekozen omdat de taxaties moeten worden opgesteld met inachtneming van door het bestuur van het Faunafonds vastgestelde richtlijnen voor taxatie van faunaschade. De aangewezen taxatiebureaus hebben schriftelijk bevestigd dat zij overeenkomstig die richtlijnen zullen taxeren. De taxateur zal zijn bevindingen direct na de eindtaxatie bij de grondgebruiker achterlaten. Voorts is voorzien in een mogelijkheid dat de aanvrager zijn opmerkingen op de taxatie kan vermelden, dat de taxateur die opmerkingen van commentaar voorziet en dat de aanvrager kennis kan nemen van het commentaar van de taxateur.

In de artikelen 6 tot en met 8 is vastgelegd hoe het verzoek voor de tegemoetkoming wordt beoordeeld. Daarbij heeft het bestuur in de eerste plaats bepaald welke schade in aanmerking wordt genomen en dat uitsluitend personen die – voor een substantieel deel – hun hoofdberoep in de land-, bosbouw of visserij hebben, voor een tegemoetkoming in aanmerking kunnen komen. Daartoe is besloten overwegende dat door het hoge beschermingsniveau van de wet bepaalde individuen in de samenleving schade lijden doordat bij de wet beschermde inheemse soorten schade toebrengen aan gewassen of bepaalde teelten. Als die personen voor wat betreft hun inkomen (mede) afhankelijk zijn van de opbrengsten van die gewassen of die teelten dan acht het bestuur het redelijk dat die personen (gedeeltelijk)

voor die schade worden gecompenseerd.

Voorts is van belang dat de grondgebruiker zelf al het mogelijke dat in redelijkheid van hem verwacht kan worden verlangd, heeft ondernomen om schade zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken. Het bestuur heeft daartoe ter voorlichting van grondgebruikers het Handboek Faunaschade vastgesteld. In dat Handboek worden voor de verschillende schadeveroorzakende diersoorten per gewas mogelijkheden opgesomd die de grondgebruiker en soms zijn jachthouder kan treffen om de schade zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken. Het bestuur zal niet verlangen dat de grondgebruiker alle in het Handboek opgesomde maatregelen zal hebben getroffen, alvorens hij voor een tegemoetkoming in aanmerking wordt gebracht. Wel meent het bestuur dat in redelijkheid van de grondgebruiker kan worden gevergd dat hij een aantal van de in het Handboek Faunaschade voor het betreffende gewas of teelt opgesomde maatregelen of andere effectieve maatregelen om schade te voorkomen of te beperken heeft getroffen. De maatregelen dienen gevarieerd te worden aangewend. De taxateur zal bij zijn taxatie de door de grondgebruiker aangewende maatregelen ter voorkoming of bestrijding van de schade in zijn taxatierapport vermelden. Teneinde innovatieve verjaagmaatregelen te stimuleren heeft het bestuur de mogelijkheid geopend ook niet in het Handboek vermelde verjaagmethoden toe te staan. Wel is het daarbij noodzakelijk dat de grondgebruiker, voordat hij het nieuwe middel gaat uittesten, de verwachte werking schriftelijk toelicht aan het bestuur. Eventueel kan de consultant faunazaken ter plaatse nader onderzoek instellen. Indien het bestuur van het Faunafonds de grondgebruiker toestemming verleent het door hem

voorgestelde middel te testen zal de faunabeheereenheid, in wiens werkgebied het schadeperceel is gelegen, van die toestemming in kennis worden gesteld.

In de Flora- en faunawet is de grondgebruiker degene die verantwoordelijk is voor het voorkomen en beperken van door beschermde inheemse diersoorten aangerichte schade, met uitzondering van schade veroorzaakt door de vijf bejaagbare soorten. Voor die bejaagbare soorten draagt de jachthouder mede een verantwoordelijkheid. Voor schadeveroorzakende diersoorten waarvoor de jachthouder geen verantwoordelijkheid draagt, kan de grondgebruiker een ontheffing krachtens artikel 68 van de wet aanvragen ten behoeve van zijn jachthouder om die diersoorten te doden. Het bestuur meent dat het aanvragen van een ontheffing krachtens artikel 68 ook één van de mogelijkheden is om (dreigende) belangrijke landbouwschade te voorkomen of te beperken. Met andere woorden als de grondgebruiker een dergelijke ontheffing niet heeft aangevraagd dan zal in beginsel geen tegemoetkoming worden verleend. Het bestuur zal met gedeputeerde staten van provincies bezien of en zo ja in welke gevallen het aanvragen van een ontheffing krachtens artikel 68 van de Flora- en faunawet achterwege kan blijven. Indien kan worden aangetoond dat afschot van schadeveroorzakende diersoorten nauwelijks of geen effect sorteert op het voorkomen of beperken van de schade door die diersoort.

Van belang is dat de aanvraag voor een ontheffing door gedeputeerde staten van de provincie met de hoogst mogelijke spoed in behandeling wordt genomen en dat de beslissing daaromtrent snel bekend wordt gemaakt. Het bestuur acht een behandelingstermijn van maximaal 10 dagen acceptabel. Gedurende die

periode kan in redelijkheid nog van één grondgebruiker worden gevergd dat hij met het treffen van extra inspanningen tracht nieuwe schade te voorkomen of te beperken. Duurt de beoordeling langer dan 10 dagen dan meent het bestuur dat de grondgebruiker voor de na die periode ontstane schade voor een tegemoetkoming in aanmerking moet komen. Wordt een ontheffing verleend dan zal ook de schade die gedurende de behandelperiode van de ontheffingsaanvraag, welke ondanks de inspanningen van de grondgebruiker nog is ontstaan, bij de taxatie van de omvang van de schade worden betrokken. Als gedeputeerde staten van de provincie op inhoudelijke gronden een ontheffing weigert, acht het bestuur een tegemoetkoming in de schade op zijn plaats.

Het Faunafonds kan uitsluitend voor bedrijfsmatige schade aan gewassen, teelten of overige producten een tegemoetkoming verlenen. Voor teelten, die vanwege de plaats waar de teelt geschiedt, het moment van telen of de wijze van telen een extra risico op schade in zich hebben, kan het bestuur een verhoogd ondernemersrisico instellen. Geen vergoeding wordt verleend voor structuurschade aan gronden, doordat beschermde inheemse diersoorten die gronden hebben betreden.

Met de laatste wijziging wordt het eigen risico gesteld op 5% van de geleden schade met een minimum van € 250,00. Tevens is met deze wijziging het minimale eigen risico gelijkgesteld met belangrijke schade zoals vastgesteld door de Minister van LNV, € 250,00 per geval. Om de administratieve lasten te beperken worden tegemoetkomingen die lager zijn dan € 50,00 niet uitgekeerd. Voor diersoorten welke op geen enkele wijze mogen worden ver- of bejaagd kan het bestuur

besluiten de schade volledig te vergoeden.

In artikel 9 is vastgesteld voor welke gevallen het Faunafonds geen tegemoetkoming verleent. Deze gevallen sluiten aan bij de voorzieningen die de wet biedt om schade te voorkomen of te beperken. Zo is onder meer bepaald dat voor schade aangericht door diersoorten die in het gehele land veelvuldig belangrijke schade veroorzaken (mol, konijn, houtduif, zwarte kraai en kauw) geen tegemoetkoming wordt verleend. Reden hiervoor is dat er het gehele jaar voor zowel grondgebruiker als jachthouder voldoende mogelijkheden bestaan schade aan de landbouw door die diersoorten te voorkomen dan wel te beperken. Het Faunafonds sluit hiermee aan bij het beleid van het Jachtfonds voor zogenoemde artikel 8, eerste lid, Jachtwet diersoorten. Schade veroorzaakt door diersoorten op percelen die zijn gelegen binnen de bebouwde kom, binnen de afpalingskring van een eendenkooi of op percelen, of binnen een straal van 500 meter afstand van een vuilstortplaats, komen evenmin voor een tegemoetkoming in aanmerking. Het bestuur meent dat in dergelijke gevallen de grondgebruiker kan voorzien dat bepaalde maatregelen om schade te voorkomen of te beperken niet mogen worden aangewend. Immers is te voorzien dat die diersoorten schade aan zijn gewas kunnen aanrichten, dan wel dat een derde (de eigenaar van de vuilstortplaats) voor de schade aangesproken kan worden. Voor overwinterende ganzen en smienten wordt, gelet op de internationale verantwoordelijkheid voor trekkende diersoorten, op deze regel een uitzondering gemaakt.

Evenmin wordt schade vergoed aan materialen welke worden gebruikt om gewassen af te dekken om

daarmee een vroegere en naar verwachting hogere opbrengst te krijgen. Het bestuur meent dat het risico van die schade voor rekening van de grondgebruiker dient te blijven en dat eventuele schade geachte dient te worden te zijn gecompenseerd door een hogere opbrengst voor het betreffende gewas. Wordt die hogere opbrengst niet gerealiseerd dan is dat ondernemersrisico. Schade welke in redelijkheid verzekeraar is bij minimaal twee in Nederland werkzame verzekeringsmaat-schappijen komt niet voor een tegemoetkoming in aanmerking.

Het bestuur meent voorts dat schade aangericht op gronden waarvoor een natuur- of een vergelijkbare pachtovereenkomst met een natuurterreinbeherende instantie tegen een naar verhouding zeer lage pachtprijs is afgesloten of waarvan het feitelijk gebruik niet agrarisch is, of gronden die in het kader van de Natuurbeschermingswet als beschermd natuurmonument zijn aangewezen niet voor vergoeding in aanmerking dienen te komen. Reden hiervoor is dat op die gronden geen sprake is van normale agrarische productie en dat de kans op schade door beschermd inheemse diersoorten op die gronden voorzienbaar is, dan wel dat de grondgebruiker zelf zich bij overeenkomst heeft verbonden bepaalde schadebestrijdingsmaatregelen niet toe te passen. Het bestuur acht het redelijk dat de schade in dergelijke gevallen tot het ondernemersrisico behoort en dat de grondgebruiker daarvoor niet wordt gecompenseerd. Voor zover de ondernemer van opvatting is dat de schade door de aanwijzing tot beschermd natuurmonument niet tot zijn ondernemersrisico behoort, staat het de grondgebruiker open bij de aanwijzing een schadevergoeding te vorderen op grond van verminderde

gebruiksmogelijkheden na de aanwijzing. Indien op andere wijze (gedoogovereenkomst) is voorzien in een vergoeding van het opvangen van bepaalde diersoorten wordt geen tegemoetkoming verstrekt voor diersoorten die nauw verwant zijn aan de soort(en) waarvoor een opvangovereenkomst is afgesloten.

Na de wijziging worden voor gronden met een pakket voor botanisch beheer of botanisch randenbeheer geen tegemoetkoming meer verstrekt. Door het verschraten van van de grond is er nauwelijks sprake van foerageermogelijkheden voor beschermde inheemse diersoorten en leveren deze gronden geen of een lagere produktie voor het agrarische bedrijf.

Ook wordt geen tegemoetkoming verleend op percelen die niet voor landbouwkundige doeleinden worden aangewend en voor schade aan gebouwen, installaties en voertuigen etc. Met deze bepalingen wordt bewerkstelligd dat schade aan golfvelden, sportvelden, aanrijdingen of aanvaringen met beschermde diersoorten niet door het Faunafonds worden vergoed.

Tenslotte is bepaald dat indien de aanvrager handelingen verricht of nalaat handelingen te verrichten waardoor de taxateur niet (meer) in staat is de omvang van de schade te taxeren, de aanvrager zijn aanspraak op een tegemoetkoming verliest. Indien in bijzondere gevallen de bepalingen van dit artikel, naar het oordeel van het bestuur, daartoe aanleiding geven, kan het bestuur besluiten toch een tegemoetkoming te verlenen.

*Dordrecht, 12 mei 2005
Het bestuur van het
Faunafonds,
de voorzitter, J.S. Huys,
de secretaris, H. Revoort.*

